

Een tussentijd

ds. Jils Amesz

Nu is het een stille tijd, de tijd tussen Pasen en Pinksteren. Na de feestelijke Paasmorgen zijn we inmiddels aangekomen in een tussentijd, de vijftig dagen tussen Pasen en Pinksteren. Een tussentijd kenmerkt zich door de spanning tussen wat geweest is en wat nog komen gaat.

Een tussentijd is een geschikt moment om even een pas op de plaats te maken. In een tussentijd kom je even op adem om daarna de draad weer volop op te pakken en aan de slag te gaan. Zo kunnen wij ook de tijd tussen Pasen en Pinksteren beschouwen. Jezus is gekruisigd en opgestaan. Vervolgens toont hij zich aan zijn vrienden. Hij is er nog. Hij eet met hen, maar het is niet meer hetzelfde als vroeger! Hij is herkenbaar voor zijn vrienden en tegelijk ongrijpbaar. Hij is er weer en toch anders dan toen hij met hen door Galilea trok. Het is een leven tussen nog hier en nog niet weg. Voor zijn vrienden is het een tijd van herinnering en een tijd van hoop en verwachting. Wat Jezus gezegd en gedaan heeft, krijgt in deze tussentijd voor hen betekenis. Hun ervaringen zijn het begin van hun geloof. Het gaat ontkiemen. Zij gaan verder in zijn voetspoor, ook na de Hemelvaart toen de leerlingen schijnbaar op zichzelf teruggeworpen waren.

In het begin van het boek Handelingen krijgen de vrienden te horen - als ze naar de hemel staren - dat Jezus op dezelfde wijze zal terugkomen. Dat is nogal een belofte, als je zo'n troost meekrijgt dan ben je niet meer alleen, maar kun je met moed opnieuw op pad gaan. "We moeten niet blind naar de hemel blijven staren, maar onze blik blijven richten op deze wereld", stelde Martin Luther in één van zijn tafelredes over Hemelvaart. Voor hem was het onvoorstelbaar, dat de Hemelvaart van Jezus zou kunnen betekenen dat Jezus in de hemel zit en de wereld met zijn vrienden aan haar lot zal worden overgelaten. Niet boven in de hemel, maar hier op aarde, in dit leven, vinden wij wat nodig is om ons geloof te versterken en onze hoop uit te dragen. Luther doelt dan vooral op de tekenen die Jezus ons achtergelaten heeft: de verhalen uit de Bijbel als evangelie en ook brood en wijn van de Maaltijd van de Heer als versterking voor onderweg, voor de tussentijd.

Geloven is niet slechts naar de hemel blijven staren, maar de blik richten op de wereld. Dat is steeds weer opnieuw zoeken en ontdekken wat je hier en nu kunt betekenen voor een ander, voor de samenleving en voor God.

"Blijf niet staren op wat vroeger was.

Sta niet stil in het verleden.

Ik, zegt Hij, ga iets nieuws beginnen.

Het is al begonnen, merk je het niet?" (Lied 809)